

ítróttur

Lærlingur snýtti meistaran

Myndir: Jens Chr. Vang

VB er framvegis ósigrað í Gøtu, síðani teir komu aftur í 1. deild í 1987.

1. deild**GÍ—VB 1—2 (1—1)**

0—1: Egil Steintórsson (27. min.)

1—1: Símun Petur Justinussen (40. min.)

1—2: Jan Allan Müller (60. min.)

Ðótturin er høgur av leikligu hæddini, gøtumenn sýndu á Svagaskarði næstseinasta leygardag og til hálva botnslikkaran, trúfastu áskoðararnir vórðu vartaðir upp við í Serpisgerði, tá VB var á vitjan.

Flótandi álopsdygdirnar vóru burtur. Serliga á miðvøllinum tóktist meira enn trupult at fáa ferð á hugflogsríka álopsspælið. Jarnskararnir báðir og serliga Erland Tverfoss fingur ongantið týðandi leiklutirnar, teir hava havt í skjóta samanspælinum, og Rúni og Henning á vongverjunum gjørdust ongantið vandamiklir við at opna álopsspælið, hóast hugurin tyktist vera til tað.

Tað var stutt sagt ikki dagurin hjá GÍ. Í staðin fyri spæl í breiddini og innan fyri baklinjuna, varð fyri tað mesta lossað

skrætt inn í VB brotssteigin í vón um at raka høvdið á Símun Petur. Tað eydnaðist nakrar ferðir, og eina ferð bar tað óbeinleiðis úrslit við sær.

Úr 10 metra fjarsteðu vinnur toppskorarin luftbólt við annars stinnu miðverjarnar (Eyðunarnir Jacobsen og Kjærboð). Frálíki Bjarni (kimileiki og bólteygja gera hann upplagt landsliðsevni) hálvbjargar, og dómarin demir óbeinleiðis frispark 7 metrar úr málinum, tá Bjarni tekur bóltin. Trillað verður stutt til Símun Petur, sum smekkar flatt gjøgnum múrin.

Men annars var tað mesta óhvast og lætt hjá Jóannesi (ongantið frammanfyri miðlinjuna!), og VB liðnum annars at lesa av. Móti dystarenda lá trýstið á VB, sum víðgirdi seg kring brotssteigin. Per og Símun Petur fóru av og á longur aftur á vøllin fyri at betra um uppspælið, men nærri enn tvørtreinum, beint við síðuna av og næstan gjøgnumbrotum upp á eitt tvey samanspæl kom heimaliðið ikki.

Taktiskt snildi

VB hevur ofta snýtt GÍ í Gøtu. Tað eydnaðist eisini hesa ferð at draga teir upp á trád taktiskt: Jóannes Jakobsen man í HB árunum mangt snildi hava lært av Johan Nielsen. Einkí loyndarmál er, at VB álopíð (Jan Allan og Egil) er av vandamiklastu í landinum, men tað var eitt sindur av snildi í, at VB ofta var vandamiklari enn heimaliðið, hóast GÍ hevði bóltin mest.

Egil stríddist einsamallur á toppinum, meðan Jan Allan var meiri miðvallari og bert partvis fór upp í álopíð upp á skift við Rúna (góðan bóltfórleika og sterkur í nærdystunum). Egil bant ofta bæði Alva og Anton og tá Samson ikki fór á miðvøllin, bar tað í sær, at VB var í fleirtali har. Hetta kom serliga til góða í verjupartinum, har Jón Heri atók sær leiklutin sum álopsbrótari frammanfyri verjuna.

Frálíkt álopsspæl

Álopini vóru beinleiðis og skørp. Ein ella tvær av-

leveringar og tað var vandamikið. Beinleiðis móguleikarnir vóru ikki nógvir, men úrtøkan var stór.

Fyrst spæla Búi (sterkur vongverji í høgru) og Rúni fram um miðlinjuna til Jan Allan. Hann hóttir við skoti, sleppur í røttu lètuni til Egil, ið rennur upp á tvørs í brotssteiginum, og so er 1—0.

Fyrirtreitarar undan dystinum vóru tær somu sum á Wembley leygardagin: skoraði GÍ fyrst mundi alt vera avgjørt, men leiðslumálið hjá VB setti ferð í. Teir vistu moralska styrki við ikki at missa takið, tá GÍ javnaði, og sigursmálið — úrslit av einmansavriki av landsliðsframherjanum

blandað við ov litlum nærlagni frá landsliðsmálverjanum — var ikki púra burturvið.

Jan Allan rekur á tvørs staddur 20 metrar úr málinum. Bráðliga smekkar hann til, og bólturin dúkkar via tvørtreði í netið

aftan fyri ein ov frammarlaga staddan og skakkan málverja.

2—1. Fáir, men vælnægdir suðuroyingar fóru úr Serpisgerði, vitandi at VB saman við GÍ telst millum oddaliðini.

-nn-

Fótbóltur 2. deild menn:

So tapti Royn

Skála—Royn**4—3 (2—2)**

0—1: Lyngje Nielsen

1—1: Agnar Højgaard

2—1: Artur Johansen

2—2: Ingi Højgaard

2—3: Lyngje Nielsen

3—3: Artur Johansen

4—3: Artur Johansen

Royn kom á odda 1—0 við máli sum leikandi venjarin Lyngje Nielsen gjørdi, hann smeyg sær imillum eina afturlegging hjá Skála og setti bóltin trygt í netið.

Agnar Højgaard javnaði út til 1—1 bert hálvt minutt seinni, tá hann fekk pláss beint uttanfyri brotssteigin og skeyt dygst við stongina.

2—1 bleiv tað tá Roynverjan aftur lak og Artur Johansen gjørdist friur eftir samanspæl og legði Skála á odda 2—1.

Men stutt fyri hálvleik javnaði Royn. Innkast var í vinstru síðu og Skála-verjan dekaði mest sum øll við fremru stong, har Ingi Mortensen stóð, men

Royn hevði fingið eina ynskibyrjan uppá landskappingina í ár og var ósigrað undan dystinum á Skála leygardagin. Skálamenn høvdu ikki fingið so góða byrjan sum teir kundu ynskt, men um teir fingið stig í dystinum móti Royn, so vóru teir í toppinum.

Tað var lagt upp til toppdyst. Og undirhaldið var eisini frálíkt. Gott álopsspæl og ágrýtni frá báðum pørtum.

Framhald á síðu 10

